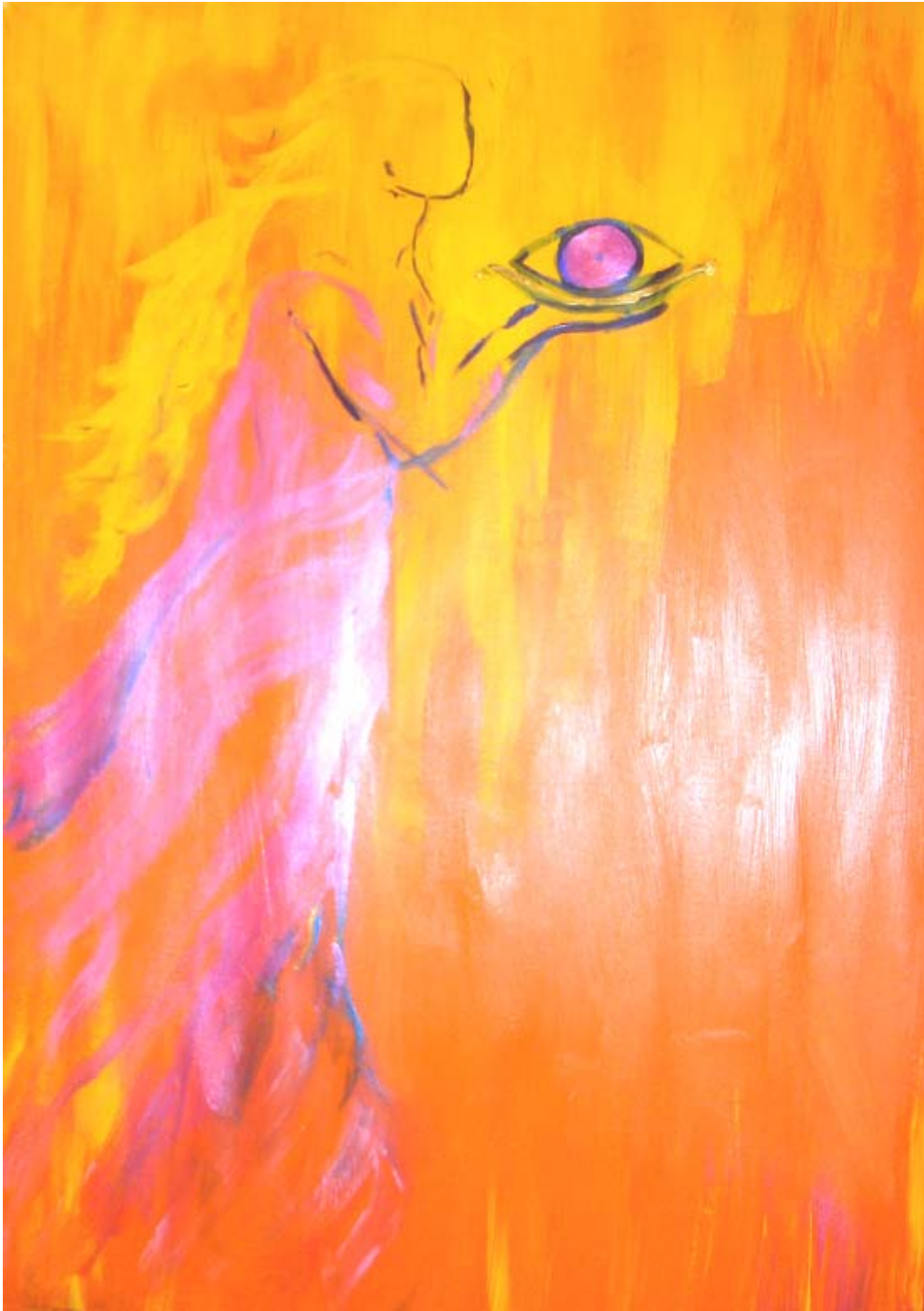

Kvinnesjelen Kraft

Kan vår feminina bevissthet frembringe
lederskap på en ny måte?

Artikkel

Kvinnesjelens Kraft

Kan den feminine bevissthet frembringe lederskap på en ny måte?

For C. G. Jung innebar psykoterapi en åndelig søken; "en livslang bestrebelse på å komme overens med og akseptere alle sider ved seg selv, for i så stor grad som mulig å bli kjent med den vi er ment å skulle bli" (E. A. Bennett: Jung og hans tankeverden, Damm forlag). Vi lever i en tid hvor stadig flere mennesker føler seg utmattet av livet og kjemper for å finne en mening. Jeg tenker på angsten, depresjonene og utbrentheten. Jeg ser for meg den ufattelig urettferdige fordelingen av jordens ressurser, krigene, sykdommene, sulten og flyktingleirene. Det finnes utallige mennesker som hater livet og hvor ondskapen er blitt deres siste skanse.

Er det da slik, at mennesket er en kasseball mellom gode og onde krefter i universet - en uendelig historie som aldri vil ta slutt? Nei, det stemmer ikke med utallige erfaringer, hvor mennesker kan berette at det eksisterer en kilde av guddommelig lys og kjærlighet i oss alle! Spørsmålet er hvorfor denne kjærligheten ikke er bedre integrert i vår bevissthet? Kirkens feilfortolkning av Jesus budskap kan være en grunn til at vi i dag befinner oss på avveie. Av den grunn vil jeg bruke utdrag fra Bibelen og Jesus liv, som kan tale som eksempel på dette. Videre beskriver jeg noen grunnleggende energistrukturer i menneskets kollektive psyke - den feminine sjel. Gjennom 20 års studier av menneskets indre, mener jeg at det i vår psyke ligger innebygd nøyaktig de redskaper vi trenger, for å integrere en høyere bevissthet i våre daglige liv. Det er intet som mangler, men mye som har vært holdt skjult.

Av Lisbeth Lind, Alternativt nettverk, 2005

I 1985 opplevde jeg meditativt å bli trukket inn i en virvlende, mørk tunnel som brakte meg ut i et lys så intenst og fylt av kjærlighet, at jeg var overbevist om at jeg var hos Gud. I noen øyeblikk var det som om all eksistens opphørte. Der var intet lys, ingen lyd, ingen følelse, ingen opplevelse, kun en erkjennelse av å være i berøring med noe helt grunnleggende og universelt. Deretter ble jeg fylt av en enorm takknemlighet fra Lyset som talte til meg uten ord. Det var en fantastisk og rystende opplevelse til samme tid. At Gud kunne oppleves som den mest vidunderlige og gjennomtrengende kjærlighet, var ikke vanskelig å ta inn. At jeg som menneske ble vist takknemlighet og fikk oppfare et likeverdig forhold til Gud, var en revolusjonerende opplevelse, tatt i betraktning hvor lite verdighet mennesket er blitt tillagt i den kristne lære.

Den sorte kappen og hvite frakken

"Nei - småfolk er vi - Guds små folk", heter et intervju som står omtalt på websiden til Modum bad. En slik overskrift bekrefter så altfor tydelig den forestilling som gjennomsyrrer vår vestlige og kristne kultur. Vi innpodes fra barnsben av at Jesus er den eneste ekte, fødte sønn av Gud, mens vi andre (uekte) bør leve opp til hans ideal for å bli frelst. Konsekvensene av et slikt budskap finner vi, ved at det overalt søkes etter det perfekte liv. Da er det forståelig at vi har utviklet en altoppslukende, materiell samfunnsstruktur som en kompensasjon for den manglende forbindelsen til vårt dypere Selv. Det er forståelig at vi blir deprimerte, syke og aggressive.

Prestens sorte kappe og legens hvite frakk har en enorm innflytelse på våre egne liv og samfunnets utvikling. Kontakter du en lege for psykisk hjelp eller utbrenthet, påtvinger han deg lykkepillen på direkte ordre fra Helsedirektoratet. (Brev sent til alle legekontorer om at lykkepillen skal utprøves i to omganger før pasienten ordineres til psykolog. Hvis lykkepillen ikke har vært utprøvd, skal det foreligge en faglig, god begrunnelse for anvisningen til psykolog.) Har du smerter i kroppen og det ikke vises tegn til betennelse på blodprøvene dine, tilbys du cellegift eller kortison. Legen vet ikke at det finnes indre, psykiske krefter som kan lindre sorgen din, eller at kroppen bærer på selvhelbredende evner. Det var ikke Bevissthetens Mysterium han studerte på det medisinske fakultet.

Den nyvalgte paven i Roma blir ansett som den direkte etterfølger av disippelen Peter. Som ung var han som kjent medlem av Hitlerjugend. I dag sitter han med makt over 1,1 milliard katolikker og har en pålagt rett til å vite best på vegne av dem alle. Han har større makt enn Hitler noen gang kunne drømme om. Vil han bruke denne makt til å utvide menneskenes bevissthet om seg selv eller til å innskrenke deres frihet? Er det Jesus sine ord vi hører, når han moraliserer over skillsmisse, homofili og prevensjon? Nei! Han viser ikke til de fantastiske redskapene som ligger skjult i Bevissthetsens dybder og som kan bringe menneskene han kritiserer til et større menneskeverd.

Guds intelligens nedfelt i menneskets sjel

Carl Gustav Jung (1875 - 1961) var en "skriftlærd" fra det 20. århundre som de fleste psykoterapeuter kjenner til. Jung dykket dypt ned i menneskesjelen via sitt eget indre. Da han kom tilbake til seg selv, var det for å beskrive hvor ufattelig fint sammensatt mennesket er "på bunnen". Han skrev hyllemeter på hyllemeter av bøker, men særlig overbevist ble ikke de lærde. For det han erkjente gjennom sine reiser til underverden, stred med den kristne folkesjelen. Hans hypoteser om åndskraften som et aktivt livspotensiale i menneskets kollektivt ubevisste, var så langt fra den europeiske selvpoppfatning som det gikk an å komme.

Jung gav liv til det han kalte for arketyperne i det kollektivt ubevisste; dvs. indre, psykiske bilder som gir oss en trang til å søke bestemte livserfaringer. Det unike ved Jungs funn, var hans påstand om at arketyperne lever i alle menneskers ubevisste, uansett kultur og tidsepoke. Arketyperne fant han helt tilbake til oldtidens guder og gudinner og som heltene i våre folkeeventyr. Han viste til våre personlige arketyper – hovedpersonen i dagdrømmene våre, helten i filmen vi aldri blir lei av å se, eller i romanen som har gjort et uslettelig inntrykk. En arketype blir således en form for lengsel og drivkraft som stiger opp gjennom bevissthetsen og peker mot vårt ulevde livspotensiale.

I kirkens lære skiller det ikke tydelig mellom erfaring og bevissthet. Man vektlegger at vi må forbedre våre handlinger. Den kollektive bevissthetsen som formes innenfra, tales det ikke om fra prekestolen - den er forbeholdt Jesus. (Den tilhører faktisk Eva – den feminine Guddommen, men hun har patriarkatet som kjent avskaffet). Når en religion skaper forestillinger om at mennesket er mindreverdige i forhold til en dømmende Gud utenfor oss selv, skapes det en klar avstand i bevissthetsen vår til det Jung kalte for Selvet. Dermed er vi forhindret i å erfare åndskraftens dybder, slik den er nedfelt i menneskets sjel. Når Jesus sa: "Jeg er Veien, Sannheten og Livet" (Johannes 14.6), snakket han i jeg – form, fordi hans sinn var i enhetsopplevelse med den kollektive bevissthetsen.

Mannen uten en kvinne ved sin side

Peter og Paulus er grunnpilarene som den kristne kirken er bygget på. Paulus var opprinnelig en fanatisk jøde som i lang tid hadde forfulgt de kristne. Han ble kallet gjennom et syn til å følge Jesus, men han traff aldri Jesus personlig. Da hadde han i tilfelle oppdaget at Jesus alltid var omgitt av kvinner.

Selv på Golgata var det flest kvinner som samlet seg rundt korset (Matteus 15.40). Der var de alle Maria´ene, som er den tittel Esseerne benyttet på de lærde og vise kvinnene i Dronningens Hus. Det presteskap som skulle forvalte og videreføre Jesus lære, gjorde det motsatte av hva han selv praktiserte. I Paulus jødiske fotspor og innsatt av Peter, som rivaliserte med Maria Magdalena om Jesus kjærlighet, valgte de å holde kvinnene vekk fra det hellige alter.

Menn som virker uten kvinnen ved sin side, - det være som venn eller livspartner, - ja, menn og kvinner som forneker det feminine, har ingen mulighet til å forstå det Jesus talte om. Med sin analytiske tilnærming til livet oppfatter de lignelsene bokstavelig og budskapet forsvinner. Jesus tok i bruk sjelens språk.

Sjelen har ikke ord for menneskelagde forestillinger. Hennes språk er de indre bildene, fargene og følelsene som kommer fra Bevissthetsens dybder. Når Jesus på samme måte som sin forgjenger Buddha brukte lignelser fra naturen, var det fordi naturens og bevissthetsens lovmessigheter er de samme. Lignelsene var et skjult språk, som skulle minne oss om at den forbudte Gudinnen fortsatt var i live.

Kvinnesjelens kraft

Overskriften har jeg hentet fra boken til Hernán Huarache Mamani. Han legger ordene i Mama Marus munn, Kantus kvinnelige læremester som forteller oss: "En virkelig kvinne kan tåle de tyngste ofre, fordi hun vet at hun er Templets fundament, vektstangen som beveger Jorden. Menneskehetens frelse ligger i kvinnens hender. Den feminine Ånd vil våkne etter en lang søvntilstand, som har vart i fem sekler, for å gi fødsel til en verden i fred og harmoni."

Da jeg leste denne boken, ble jeg straks minnet en drøm 20 år tilbake. I drømmen møter jeg en vis mann og spør ham om den videre veien: Han svarer: "Dere skal integrere den feminine bevissthet, slik at dere (menneskene) kan rive ned barrierene som dere har satt opp mot hverandre. HUN vil lære deg å akseptere alle sider ved deg selv. Først da erkjenner du menneskets sanne natur, som er å oppfatte andre som en del av seg selv."

Gudsopplevelsen i 1985 ble for meg begynnelsen på en slik reise, inn og ut av den kollektive Bevissthetens dybder. Litt overraskende opplevde jeg denne psykiske dimensjonen som svært feminin. Som en mor som holder sitt barn, formet den bevisstheten min til en helhetsopplevelse. Slik kvinnekroppen er fosterets fundament som får barnet til å vokse, slik ble den kollektive bevisstheten mitt fundament. Når jeg er i kontakt, får den meg til å vokse som menneske. Jeg lærer å se og å forstå på en annen måte enn jeg er vant med. Selv mørket og smerten blir til en ren og klar kilde i denne dimensjonen. Det har fått meg til å tenke, at slik en nybakt mor drømmer om å bringe sitt barn inn i en eventyrlig verden, på samme måte har nok "Gud" en drøm om å veilede hvert enkelt menneske til en opplevelse av denne verdens skjønnhet. Men "Gud" har en begrensning – menneskets frie tanke og vilje. Vi må selv erkjenne at bevissthetens dybder finnes – og vi må selv åpne dørene.

Bergprekenen

Jeg har et dobbelt forhold til Bibelen. Jeg både hater og elsker den, men studerer den uansett flittig for å forstå hvordan den kristne lære har påvirket vår psykologiske og samfunnsmessige utvikling. Jeg vet ikke om Jesus virkelig levde, siden han ikke omtales i noen historiske beretninger fra sin egen tid. Jeg velger likevel å beskrive ham som mennesket Jesus, fordi mange av de ord som er ilagt ham og de historier som fortelles om ham passer utmerket inn i en mytologisk kontekst som kan forklare den kollektive dimensjonen i vår sjel og som avspeiles i det subtile energisystem vi kaller for auraen rundt menneskets kropp.

Moralismen i Bibelen gjør sterkt inntrykk på meg. Jeg frykter konsekvensene, når den selvgestaltede apostelen Paulus forkynner sin harme og vi vet at han blir oppfattet bokstavelig: "Vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? Ta ikke feil! Verken de som lever i hor, avgudsdyrkere (red: den som tilber gudinnen Asjerat), ekteskapsforbrytere eller menn som ligger med menn, verken tyver, pengegriske, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike" (1 Korinterbrev 6.9).

Glemt er Bergprekenen, hvor Jesus avdekker selve Kristusmysteriet. Her sammenligner han menneskene med de vakreste liljene på marken og fuglene under himmelen i all sin enkelhet og frihet. Han nærmest roper ut til folkemengden som fjertret står og lytter på ham: "Så liten tillit dere har! Når Gud kler gresset på marken så fint, og det som står der i dag skal brennes i ovnen i morgen, hvor mye mer skal han da ikke kle dere? Vær ikke bekymret og si: Hva skal vi spise? eller: Hva skal vi drikke? eller: Hva skal vi kle oss med? Din Far i himmelen vet at du trenger alt dette." (Matteus 6. 25 – 33).

I sin omfattende tale til menneskeheten (Matteus, kap 5 – 7), beskriver Jesus i overført betydning den psykologiske veien til frigjøring. Midt i talen åpenbarer han sin egen erkjennelse av den åndelige bagasjen som befinner seg i dypet av menneskets sjel. Han hevder at vi er utstyrt med nok "mat og drikke" og hvis den først ble erkjent (søk først Guds rike), ville den kollektive bevisstheten – vår åndskraft tilfredsstillende alle våre behov; vår tørst etter inspirasjon, vår sult etter kjærlighet og livskraften i en sunn kropp.

Bevissthetens vesen

Innenfor ultramoderne forskning blir det antatt at bevisstheten vår består av fotoner, dvs. høyfrekvente lysimpulser som er strukturert inn i cellene våre. Men fotonene er ikke påvist. Gjennom fysikk og matematiske utregninger har man likevel kommet frem til at fotoner må eksistere, og at de utgjør den minste enhet på cellenivå. På samme måte som hver hjerne - og kroppscelle vet hvordan den skal utveksle informasjon, gi slipp på avfall og sende næring videre til andre celler, slik forestiller

man seg at disse lyscellene formidler informasjon og kommunikasjon i og mellom mennesker, upåvirket av tid og avstand.

Du kan best forestille deg det kollektivt ubevisste, som jeg fra nå av kaller for Bevisstheten, ved å se for deg lysende energistrukturer svevende i en sirkel rundt kroppen. Hver formasjon sender med jevne mellomrom lysimpulser inn til cellene i kroppen din, som meddeler at hjernen skal forme noen bestemte bilder i ditt sinn. De indre bildene igangsetter tanker, som igjen får hormonene til å respondere. Sterke følelser velter frem i deg og tvinger oppmerksomheten din i en bestemt retning. Følelsene kan gjøre deg forelsket, få deg til å lengte etter å bli gravid, overrumple deg til å si ja til en ny jobb. Eller kanskje du uventet tar kontakt med et menneske som igjen får betydning for dine videre valg.

Ifølge Jung aktiviseres et vell av følelser når de kollektive livskraftene rettes inn mot vår dagsbevissthet. Følelsene gir en bekreftelse på noe vi ennå ikke er helt forberedt på. Märtha Louise beskriver det meget vakkert, der hun dypt beveget vandrer Pilgrimsleden på vei til sitt eget bryllup. Med ett kommer hun inn i en kollektiv tilstand – hun bli Lysfontenen - som ganske sikkert forteller oss om hennes eget livspotensiale. Tragisk nok avslørte avisene hvor liten innsikt vi har, når det gjelder slike viktige opplevelser.

Livsprosessene

Det er like før påskehøytiden at Jesus forteller disiplene at han vil forlate dem. Han har vasket deres føtter og forespeilet hvordan Peter kommer til å fornekte ham tre ganger før hanen galler. Disiplene er forferdet og vil ikke slippe ham. Igjen avdekker Jesus selve Kristusmysteriet ved å si til Filip: "Tro meg når jeg sier at jeg er i Faderen og Faderen i meg. Om ikke annet, så tro det for selve gjerningenes skyld".

Når Jesus påpeker "jeg er i Faderen og Faderen i meg", vil han ha disiplene til å innse gjensidigheten mellom Gud og mennesket Jesus. Han vet, at hvis vi ikke erkjenner vår likeverdighet til Gud, forblir den kollektive bevissthetsens redskaper skjult for oss. Da oppdager vi ikke dens gjerninger, som slett ikke er det samme som de gode handlinger presten pålegger oss fra prekestolen. Jesus taler i lignelser, mest logisk for å skjule den lære som på hans tid er forbudt i Judea. Den feminine guddommen, Asherat, er blitt gjort til hedningenes avguder. Guden Jahve, som har de samme intensjoner som makthaverne, slår hardt ned på enhver som viser tegn til avgudsdyrkelse. De gjerninger Jesus omtaler til Filip, er mest sannsynlig de subtile energistrukturene i vår kollektive bevissthet - den feminine Guddommen som påvirker oss innenfra og som kan gjøre oss kjent med menneskets dypere natur.

Møtet med Lyset hadde skapt en forandring i min mottagelighet overfor det usynlige i livet. Jeg oppdaget at jeg kunne hente informasjon om et menneskes liv og fortid fra energifeltet rundt deres kropp. Men viktigere var de holografiske strukturene jeg så i auraen til mine klienter, og som fikk meg til å assosiere til Jungs arketyper. Det jeg så, var likevel ikke typologiske bilder, men en kjærlig intelligens som på forskjellige måter beveget seg inn og ut av klientens kropp. Rent synsmessig så det ut som en lysende hvit sirkel en halvmeter utenfor kroppen. Så langt jeg kunne se, bestod sirkelen av åtte lysende energiformasjoner som arbeidet sammen i en vekselvirkning – i en form for syklisk spiral. Når en lysformasjon beveget seg inn mot klientens kropp, ble det igangsatt dype, følelsesmessige prosesser som brakte klienten ut av sin egen hverdagsoppfatning.

Jesus talte om Gjerningene. Jung snakket om Arketyper. Theresa av Avilas skrev om reisen gjennom de syv Borgene. Kjært barn har mange navn. Jeg har valgt å kalle energiformasjonene i auraen for de åtte grunnleggende Livsprosessene i den kollektive bevissthet (i realiteten er det syv prosesser og en forløsning.) Det gjør jeg fordi den enkelte struktur fører oss mennesker inn i en utvikling som skjer over tid, gjerne et helt liv. Min erfaring fra arbeidet med undervisning og klienter er, at kjennskap til Livsprosessenenes innhold kan være til stor hjelp i vår åndelige søken, uansett hvilken tro eller overbevisning vi lar oss lede av. En slik kjennskap kan også bidra til en viss klargjøring for psykoterapeuter, uansett hvilken retning vi arbeider inn under. Enhver psykoterapeutisk metode som frembringer dypere erkjennelser i en klient, vil stamme fra det kollektive og kan derfor kunne plasseres innenfor en eller flere Livsprosesser.

Jeg har gitt hver enkelt Livsprosess navn etter de kvinnelige arketyperne, for å minne oss om at Livsprosessene er redskaper til å integrere den feminine bevisstheten i kvinner og menn. Til slutt har jeg plassert de inn i tre former for naturlig lederskap som er ment for alle mennesker; indre, eget og globalt lederskap.

Indre lederskap - Intuisjonen

Den første Gjerningen eller Livsprosessen er representert ved Jomfrugudinnen som arketype. Hun er intuisjonen som har fulgt deg fra ditt første åndedrag, for å veilede deg til de "livsoppgaver" som kan frembringe bevisstheten om den du dypest sett er. Jomfrugudinnen er upåvirket av kultur og omgivelser. Derfor holder hun seg ikke tilbake fra å åpne de indre dørene som du har lært å sette forbudtskilt på. Som Jomfru Maria gir hun fødsel til en sønn, hvis virke var banebrytende. Han talte den jødiske kultur midt i mot, slik en revolusjonær ville gjort i dag. Jesus er et forbilde på indre lederskap. Han sa nei til autoriteter, når deres makt stred med hans egen indre stemme. Han nektet å respektere skillet som ble satt opp mellom mennesker med forskjellig status og posisjon. Han satte sitt ego til side og praktiserte likeverdighet hvor enn han kom på sin vei.

Vi har alle et ego - en kulturelt tillært personlighet som står i motsetning til sjelens kollektive bevissthet - vårt menneskeverd. Egoet er en kompensasjon - den forståelse av livet vi innretter oss etter, når vi som barn blir avvist på våre naturlige livsimpulser. Barnets kollektive bevissthet blir tidlig en trussel, hvis omgivelsene ikke forstår, motsier eller latteliggjør oss. Vi vil for alt i verden ikke miste den voksnes kjærlighet. Den indre verden må derfor erstattes med ytre kontrollmekanismer. Egoet er masken som barnet tar på, for at det fortsatt skal bli akseptert og elsket. Etter hvert blir vi så identifisert med masken, at vi ikke klarer å skille mellom den indre og ytre verdens påvirkning. Slik mister vi fotfestet som menneske.

Valget - en indre prøvelse

Når masken blokkerer for intuisjonens fremtreden, mister vi vårt naturlige "indre lederskap". Vi vet ikke lenger hva som er rett og galt for oss. Vi blir redde for å velge feil, hvilket det er en stor mulighet for at vi gjør. Bekymringer for økonomi og framtid tar over på bekostning av den tillitt Jesus hevder at den kollektive dimensjonen gir. Det er nå den andre Gjerning eller Livsprosess blir aktivisert. Den bringer oss inn i noen intense valgsituasjoner hvor Selvets impulser settes opp mot lyst og fornuft. Arketyper er Heksen - Wicca, den kloke, som erkjenner sin dobbeltsidige natur. Og hun er Magikeren, som gjennom våre feilvalg lærer oss å skille de tillærte forestillingene fra den viljen som bare kan anes, men som tilbyr frigjøring fra egoets pålagte bånd.

Selv fikk jeg oppleve en slik prøvelse den natten da min mor døde. Sykepleieren kommer inn og sier at jeg kan like godt reise hjem, for min mor ville ikke dø før dagen etter. Jeg er trett og velger å tro henne. I det jeg går ut av rommet, trekkes jeg bakover av en utrolig sterk kraft. Det er som å høre to stemmer inni meg. En nær stemme som sier: "Gå hjem og sov - du er utslitt" og en taus kraft som roper: "Bli hos meg, for jeg dør snart". Likevel velger jeg å reise hjem. Når jeg kommer tilbake neste morgen har mor gått over til den andre siden. Rett før hun døde, hadde hun ropt på meg. Jeg kan ennå kjenne smerten over at jeg ikke adlød den tause stemmen som overbrakte hennes bønn til meg.

Det magiske ved andre Livsprosess, er at nederlaget vendes til seier. Den natten innså jeg hva "Indre lederskap" er. Jeg ble klar over at jeg kontinuerlig har to stemmer inni meg - Egoets og Selvets stemme. Senere, gjennom tålmodige indre studier, prøving og feiling, ble jeg med Wicca ut i skogen. Der fikk jeg legge egoets fornektelse og tvil på mitt indre i den store suppegryten av kulturelle forestillinger. Som Marcello Haugen sa: "Menneskenes tankesystemer har overalt krematorier". Jeg hadde lært å skjelve egoet og intuisjon.

Satan - Gudinnens elsker

"Jesus - den første nye mann" heter en bok som for lengst er tatt ut av bokhandlerens hyller. Boken ble bannlyst av Vatikanet og var aldri til salgs i Italia, kanskje fordi den tyske TV-kjendisen og forfatteren Franz Alt på en utrolig vakker måte viser hvordan Jesus praktiserte den feminine bevissthet; mottageligheten og evnen til å adlyde Bevissthetens indre stemme.

Da Jesus oppholdt seg i ørkenen, ble han fristet av Djevelen. Satyren var opprinnelig en mytisk skikkelse fra Persia, hvor den feminine guddommen ble hedret. Denne merkelige skapningen med sin gedigne penis, halvt dyr og halvt menneske, var Gudinnens elsker. Han var med sin seksuelle energi symbolet på brobyggeren som skapte vennskap mellom mennesker. Senere ble han brakt med handelskaravanene til Midtøsten, hvor han fikk det hebraiske navnet Satan, som betyr motstander og anklager. Hvis motstander var han? Som mytologisk skikkelse symboliserer han den seksuelle livsenergien som forener oss gjennom den feminine Guddommen - det kollektive. Dermed er det nærliggende å tro at Djevelen i ørkenen er Magikeren som for siste gang prøver ut Jesus - om han er godt nok forankret i Bevissthetens skjød til å utføre neste sin Livsoppgave.

Det er en kjent sak at de jødiske konger benyttet historieskrivere til å omskrive opprinnelige myter for å plassere dem inn i nåtiden som en bekreftelse på deres egen virkelighetsoppfatning og maktbehov. Da den persiske myten ble omskrevet og Satan ble gjort om til Guds motstander, fikk makthaverne et magisk grep over de folkegruppene i Judea som fortsatt tilbad Gudinnen Asjerat i det skjulte. Det samme gjaldt i Roma, hvor folket helt frem til 500 år e.kr. forgudet den egyptiske gudinnen Isis.

Et menneske som i sitt hjerte tilber de feminine livskraftene, bærer med seg en direkte forbindelse til Selvet – den kollektive bevissthetens kjerne. Slike mennesker lar seg vanskelig undertrykke av maktens høyborg. 700 år med krig og ren, skjær vold var ikke nok til å utsette alle hedningene som vi leser om i det gamle Testamentet. De romerske og jødiske makthaverne innså, at de kunne ikke rive Gudinnen ut av menneskenes hjerter, men de kunne implantere frykt i deres sinn. Slik ble Satyren, opprinnelig Gudinnens elsker og den kollektive bevissthetens forløser, forvandlet til Guds og menneskehetens fiende. Slik ble vi fratatt vårt "Indre lederskap".

Indre lederskap – Livsoppgavene

Intuisjonen skal lede oppmerksomheten mot våre "Livsoppgaver". Magikeren hjelper oss å se gjennom fornektelsene og illusjonenes slør. "Eget lederskap" handler om å oppfatte livet som et eventyr, med Askeladden som veileder. Hvert eneste studie, hvert barn du føder, hver jordomseiling eller jobb du velger, er en "Livsoppgave" hvis det tilfredsstillende de følgende tre kriterier: "Livsoppgaven" skal gi deg en dypere kunnskap om livets og menneskenes sanne natur. Den skal gi deg erfaringer som gjør deg mer beredt til å møte livets utfordringer. Og den skal speile dine indre ressurser, slik at du i større grad blir den du er ment å være.

I tredje Livsprosess møter vi arketyperen "Den Kosmiske Mor". I poesien beskrives hun som de syv verdenshav, den gyldne åker, fossefallet som taler til deg, tåkedansen og de fjerne skoger. Hun er energiformasjonen som stråler inn mot Hara-senteret og vekker magefølelsen - de kreative livskraftene. Hun er de sterke følelsene som fosser innover deg når det ubevisste åpner for muligheter som tilfredsstillende alle dine drømmer og lengsler. Hun har 50 bryster – hun er Jordens fruktbarhet, som har nok til å dekke alle våre behov, men hun har ikke nok til å dekke vår grådighet.

Døds gudinnen og egoets transcendens

Den tredje Gjernings mål, er å få oss til å følge skapertrangene. "Eget lederskap" handler om å se mulighetene og omskape drømmer til virkelighet, koste hva det koste vil. Hvis tåkehavet likevel tar over og de grønne skoger synes langt vekk, trer Dødegudinnen i fjerde Livsprosess inn på arenaen. Hun har en fantastisk styrke, der hun sprøyter inn lysimpulser som laserståler mot kroppen vår. Store ladninger med lysintensitet får det eteriske energifeltet rundt kroppen til å trekke seg sammen i forsvar. Hormonene settes i sving, men nå bli følelsene til en sammentrekkende smerte. Plutselig blir du engstelig, kjenner frykt, føler deg ensom eller du blir sint. I tillegg ringer kanskje en venn og sårer deg – dødeprosessen for egoet er satt i gang.

I India heter hun Kali og er slett ikke ondskapsfull, der hun sitter over sin elskers lem og kutter hodet hans av med et sverd. Døds gudinnens hensikt er å frigjøre oss fra tankens trange kår som hindrer oss i å se mulighetene. Hun lammer oss gjennom ydmykelse og smertefulle følelser. Slik bringer hun oss inn i stillstand og ettertenksomhet, for at vi skal oppdage våre forestillings knugende bånd. Vi har ikke lært å verdsette motgang og smerte, som derimot blir ansett som en synd vi skammer oss over. Forståelig nok er mange lettet over å få tilgang til lykkepillen, for de kjenner ikke Døds gudinnens budskap: Når det stormer som verst i livene våre, er Lyset på vei.

Globalt lederskap – visjonen

Vi er på Golgata. Disiplene er fraværende – de klarer ikke å se at Jesus lider. Bare Johannes dukker opp og tar inn smerten. Derfor sier Jesus til ham: "Dette er din mor" og peker på Maria, som betyr veileder. Samtidig har Maria Magdalena gått helt frem til korset. Vi blir vitne til at hun tar inn tapet av sin elskede, og hvordan det gjør henne besluttsom. Hun reiser seg fra sitt mindreverd og tar ledelsen blant kvinnene. Det er hun som tar dem med til graven for å balsamere og pleie liket. Samme dag blir hun vitne til oppstandelsen og befrielsen. I sin forsoning med smerten over det tapte, inntar hun lederskapet og blir seende.

I femte Livsprosess møter vi Fristerinnen som arketype. Hun er Maria Magdalena og Susanne som Leonard Cohen så vakkert synger om. Hun representerer hjertets bevissthet og de psykiske

livsimpulsene som frembringer livets visjon – ditt kall. Hvorfor er Maria Magdalena så truende, denne femte Gjerning som Peter klager over at Jesus elsket høyest av alle? Hvorfor måtte den seende kvinnen skjules bak fremstillingen av en hore?

Etter års trening i templene møter vi Jesus i hans 30. år. Han har overgitt sin skjebne til den indre stemmen. Han vet hva han går til og hva han er her for å utrette. Jesus følger det vi kaller for livets visjon. I den tradisjonelle myten møter vi en vakker, moden kvinne som frister soldaten til å glemme at han skal ut i krig. Med sin sterke utstråling nærmest hypnotiserer hun ham til å følge henne ned til elven. For hvert skritt han går, blir rustningen stadig tyngre å bære. Hun avkler ham, fører ham naken ut i vannet (dåpen) og over til en øy hvor han blir forført og integrert i hennes skjød.

Soldaten – egoet som kjemper sin ensomme kamp, har gitt etter og blitt forbundet med sitt hjerte. Som undulaten da skogen begynte å brenne. Alle dyrene løp for livet, mens den lille fuglen fløy frem og tilbake mellom et lite vann og de brennende trærne. En ugle kom forbi og så hvordan undulaten slapp den lille dråpen med vann over flammene. Uglen ropte hånlige: "Du kan da ikke tro at de dråpene vil stoppe skogen fra å brenne". "Å nei, svarte undulaten, men jeg gir uansett mitt bidrag." For den enkelte av oss er visjonens kall en stor oppgave. Sett i globalt perspektiv er den kun en liten dråpe. 7 milliarder dråper blir dog et stort oseaan hvor makt og undertrykkelse ikke kan slå røtter.

To hender og en følelse for verden

"Globalt lederskap" er visjon og handling i ett. I sjette Livsprosess forenes vi med Elskerinnen. Hun er selve Livet, som ikke lenger kan tåle den urett som foregår i verden. Makt og anerkjennelse er uvesentlig - hun vet hva hun må gjøre. Jesus var kallet på denne måten og satte sitt liv opp mot makthavere som stod i veien for menneskenes frihet. Det samme skjedde med Maria Magdalena. Hun reiste sammen med Peter til Roma. Der bad hun om audiens hos keiseren for å overbringe budskapet om oppstandelsen. Da keiseren hørte dette, tok han et egg fra bakken og svarte hånlige, at historien hennes var like lite sannsynlig som at egget kunne bli rødt. Maria Magdalena tar egget i sin hånd og viser ham: det er rødt. I den ortodokse kirken ser vi derfor at Maria Magdalena bærer den røde kappen – symbolet for egenstyrke og den erotiske livskraften som stiger frem når vi følger livets visjon.

Ørkenvandringen

Den syvende gjerning eller Livsprosess er forsoningens Gudinne. Vi møter henne i den jødiske myten om Lilith - Adams første kone. Lilith krever som kvinne å få ligge ovenpå Adam i elskovsakten. Adam nekter, men Lilith gir seg ikke. Til slutt kaller Adam på Jahve, som forviser henne til evig liv i ørkenen, tvunget til å drepe hvert eneste barn (symbol for Selvet) hun kom til å føde. Denne myten forteller oss om patriarkatets overtagelse, hvor det indre feminine måtte forlate bevissthetens overflate. Det sies at Jødene vandret i ørkenen i 40 år. Mon tro, om de ikke vandrer der ennå i godt selskap med sine kristne og muslimske etterkommere. Patriarkatets undertrykkelse av Gudinnen - den kollektive og feminine bevissthet, har skapt utallige nevrosener og sykdommer, frykt, hat og krig. Muren som i dag bygges opp mellom Israelere og Palestinere ville aldri hatt plass i Gudinnens hjerte.

Jesus visste hva som kom til å skje. Derfor roper han til de gråtende og jamrende kvinnene som har samlet seg langs veien til Golgata: "Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men over dere selv og deres barn. For det kommer dager da folk skal si: Lykkelig er de barnløse, de som ikke føder og ikke gir bryst (red: de som fornekter den feminine bevissthet). For gjør de dette med det grønne tre, hvordan skal det da gå med det tørre?" (Lukas 23.27).

Amor Fati – elsk din skjebne, skriver Andre Bjerke. Har det overhodet noen mening, denne kollektive smerten vi mennesker påfører oss selv? Kan vi forsones oss med de feilene vi selv har begått, den urett vi har påført andre, nederlagene og alle menneskenes liv som ikke blir fullført? Er det mulig å se tilbake uten å bli en saltstøtte? Forsoning og tilgivelse av fortiden er den siste prøvelsen. Klarer vi det, fører Lilith oss frem for Tempelprestinnens alter – den åttende Gjerning og Livsprosess hvor Livets visdom og klarsyn venter oss.

Oslo, juli 2005

Lisbeth Lind

